

ACC. N:R M. 8333 :1-3

Landskap: *Skåne*
Härad: *Bjäre*
Socken: *Houf*
Uppteckningsår: *1945*

Upptecknat av: *Elva Ekbergson*
Adress: *Ullelid Houf*
Berättat av: *Fru Ethonella Lundgren*
Född år: *1858* i *Engelag Houf*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Modevärningar och ortskaraktär
Foto s. 3 a.

N. M. 38

Med det att det blev yngre kvinnliga dömmerskor
blev det också att mera kätta sig efter tidens gällan-
de mod. En del av dem höllo modjournaler så de
visste hvern moden var och det blev mera likhet
mellan stads och lantbefolkningen i klädedräkt.
På 1860 talet och in på 70 talet användes krinolin
sedan blev det kjolar som varo panska vida ned-
till men smalare upptill och ingen krinolin
men livet däremot utsirat bit nedliggande
krage kring halsen samt en silkehalsduk
knuten i stor rosett under hakan.
På slutet på 70 talet och början på 80 talet kom
turmyren och den höll sig till 90 talet.
På en ofantligt smal foderkjol draperades
tyget och bakvåden puffades och skulle
stå långt ut där bak. För att bakvåden skul-
le kunna hålla sig och stå ut, var det stål-
fjädRAR spända där bak i en underkjol eller
också en badderad uppstoppning där bak.

Galoscher och paraply ha varit brukliga
lång tid tillbaka, före 1850, men galoscherna
voro inte av gummi, utan av skinn och syd-
des hemma var Soekenskomakeren. De voro så
pass stora att de ledigt gingo utpå stölar
eller känger och något styvare kappa bak så
att den satt stadigt på. Tröpstavar vor infördes
huruvida saken av sjömannen och deras anhö-
riga som varit borta hos dem. Naturligtvis
mest genom sjökaptens familjerna, vilka för-
enrades för lite mera än de gamla bönderna.
De umgingos ju också med sjökaptens familjerna
i Bastad och Torshov. Huruvida det var några
skärskilda Ortsbenämningar på plaggen kan
jag inte säga. Men det syntes om de voro från
annan ort, det syntes skilnaden på Halländin-
gar och Söderlänningar (Grevieboor och Syd-
ligare) men det var mest i färgen de skilde sig

Halländningarna hade blätt och kött, med blätt som grundtonen, de bärde en sorts förkläden, som gummor därifrån gingo och sålde, kallades "skeablasförklä" det var väl med upplockning på skälblad, de kallas alltid för Halländska förkläden.

I Värmland Skarup och Rouf som räknades för att höra ihop, bar grundtonen i bäonader och klädedräkten vit, i Grevic bar det visst upp- blandat med gult. Något skämt eller hids- versor om dräktskiicket har jag inte hört om talas, ej håller några sägner om olika bygdedräkter. Ja nog bar det skillnad på dräkterna på drängar och förpäre och åboar, om inte i annat så i kvaliteerna på tygerna. Fjölfolk och fiskare boro en typ för sig de boro banligen klädda i sina tycker, Sklands tröjor och kragstölar till barddas åtminstone. Om lantvärkarna hävt när särskild dräkt boro ja ej.

No. 8333:3a.

Landskap: *Skåne*

Upptecknat av: *Emma Ebbesson*

Härad: *Bjäre*

Adress: *Ekelid, Hov*

Socken: *Hov*

Berättat av *Fru Petronella Lundgren*

Uppteckningsår: *1942*

Född år *1858* i *Emgård, Hov*

1870-t. (?)

Ifyll endast ovanstående uppgifter!